

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ใน 6 ด้าน ได้แก่ การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน และความเป็นผู้นำ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
3. เพื่อศึกษานำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

สมมติฐานการวิจัย

1. มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
2. มีปัจจัยอย่างน้อยหนึ่งปัจจัย ที่ส่งผลต่อวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ที่ศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนประมาณ 500 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ที่ศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของหลักสูตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

1. แบบสอบถามปัจจัยที่นำมาศึกษา แบ่งเป็น 6 ฉบับ ได้แก่

1.1 แบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .79

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .88

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .84

1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .82

1.5 ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .78

1.6 การอบรมเลี้ยงดู จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .92

2. แบบสอบถามวินัยในตนเอง จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .93

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา จากนั้นนำแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ในระหว่างการอบรมเข้มประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปี พ.ศ. 2553 แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์ของข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามทุกฉบับตามเกณฑ์การตรวจที่กำหนดไว้
2. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน โดยคำนวณหา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรปัจจัย ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดู กับตัวแปรวินัย ในตนเอง
4. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และค่าน้ำหนักความสำคัญ ของตัวแปรการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดู ที่ส่งผลต่อวินัยในตนเอง

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองในแต่ละด้าน ปรากฏดังนี้
 นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนของสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัวอยู่ในระดับดีมาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง และนักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูอยู่ในระดับดี

สำหรับวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้านนั้น พบว่า นักศึกษามีวินัยในตนเองทั้งวินัยโดยรวมและวินัยในตนเองรายด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน และความเป็นผู้นำ อยู่ในระดับสูง

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเอง ปรากฏดังนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .12 ถึง .71 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสูงที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .36 ถึง .74 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสูงที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจจริงกับความอดทน

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองจำแนกรายด้าน มีค่าอยู่ระหว่าง .25 ถึง .63 โดยที่ ตัวแปรปัจจัยทุกตัว ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน ตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน และความเป็นผู้นำ

2.4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองโดยรวม มีค่าอยู่ระหว่าง .34 ถึง .70 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

3. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยในตนเอง ปรากฏดังนี้

น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู ส่งผลทางบวกต่อวินัยในตนเองโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนมีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองโดยรวมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการอบรมเลี้ยงดูตามลำดับ ส่วนน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว ส่งผลต่อวินัยในตนเองโดยรวม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างปัจจัยทั้ง 6 ประการ กับวินัยในตนเอง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.76 ซึ่งสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถทำนายวินัยในตนเอง ได้ถูกต้องร้อยละ 58.00

4. การสร้างสมการพยากรณ์วินัยในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย

4.1 สมการพยากรณ์วินัยในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 74.940 + .952X_4 + 2.002X_5 + .274X_6$$

4.2 สมการพยากรณ์วินัยในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .238X_4 + .434X_5 + .169X_6$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองในแต่ละด้าน อภิปรายผล ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนของสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยมีนักศึกษาจำนวนมาก นักศึกษาบางส่วนอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยและอยู่ในท้องถิ่นทุรกันดาร การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาจึงค่อนข้างลำบาก โดยเฉพาะการติดต่อประสานงาน การจัดส่งเอกสารการสอนให้แก่นักศึกษาอย่างรวดเร็วทันเวลานั้น นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าความรวดเร็วของการจัดส่งเอกสารให้แก่ศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 58.94$, $SD = 5.84$)

นักศึกษามีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากการเป็นระบบการเรียนการสอนแบบเปิดและเป็นระบบทางไกล ที่เน้นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา นักศึกษามีโอกาสพบปะคุ้นเคยกับอาจารย์ผู้สอนน้อย ซึ่งนักศึกษาในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์นี้ จะมีการพบปะกับอาจารย์ผู้สอนเฉพาะในระหว่างการอบรมเข้มเสริมประสบการณ์วิชาชีพเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งที่สั้นๆ เท่านั้น (4.5 วัน)

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัวอยู่ในระดับดีมาก อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะ มีอารมณ์มั่นคง แต่งงานและมีครอบครัวแล้ว มีงานทำ ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง (สุมาลี สังข์ศรี.2549) จึงมีความพร้อมทั้งทางด้านค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาของตนตลอดจนได้รับกำลังใจและการสนับสนุนจากครอบครัวเป็นอย่างดี ทำให้ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวเป็นไปอย่างราบรื่น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนของนักศึกษายู่ในระดับสูง

สอดคล้องกับข้อคิดเห็นของ ทวีศักดิ์ จินดาบุรุษ (2539) ที่กล่าวว่า นักศึกษาที่มีวินัยในตนเองสูงนั้น จะมีความสามารถในการควบคุมตนเองให้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จได้ดี อาจเนื่องมาจากการเป็นระบบการเรียนการสอนแบบทางไกล ที่เน้นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะ มีความพร้อมทางด้านอาชีพ ต้องทำงานควบคู่กับการเรียน จึงมีความพร้อม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนอยู่ในระดับสูง

นักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูอยู่ในระดับดี เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้เกิดการประสบความสำเร็จในชีวิต สำหรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง ประสบความสำเร็จในชีวิตระดับหนึ่งแล้วดังกล่าวแล้วข้างต้น ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่านักศึกษาจะเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในระดับดี

นักศึกษามีวินัยในตนเองทั้งวินัยโดยรวมและวินัยในตนเองรายด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน และความเป็นผู้นำ อยู่ในระดับสูงนั้น อาจเนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอนทางไกล ที่มุ่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่บรรลุนิติภาวะและสมรสแล้ว ต้องรับผิดชอบทั้งต่อครอบครัว ต่อการเรียนและการทำงาน (สมประสงค์ วิทย์เกียรติ .2544) ด้วยปัจจัยดังกล่าวนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องมีการแบ่งเวลาสำหรับการศึกษาค้นคว้าอย่างเหมาะสม เกร่งกรัด และต้องมีความตั้งใจ อดทน จึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนได้ ดังนั้นจึงพบว่านักศึกษาของสถาบันนี้จะเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองสูง สอดคล้องกับการศึกษาของ วิกกินส์ และ คณะ (Wiggins and others.1971) ที่พบว่าผู้ที่มีวินัยในตนเอง จะมีความรับผิดชอบสูง มีความวิตกกังวลน้อย มีความอดทน มีเหตุผล มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม และมีสุขภาพที่ดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเอง และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ไกด์แมน (Gidman.2010) ที่กล่าวว่าผู้ที่ศึกษาทางไกลจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้นั้น จะต้องมีความมุ่งมั่น เรียนอย่างหนัก และต้องมีวินัยในตนเอง มีการวางแผนและจัดตารางเวลาในการเรียนด้วยตนเอง

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเอง อภิปรายผลดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัย ซึ่งได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน การอบรมเลี้ยงดู พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉัตรชัย สนธิรัตน์ (2551) ที่พบว่า ปัจจัยบางประการซึ่งได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสูงที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แสดงว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนสูงด้วย และจากผลการศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ลักษณะมุ่งอนาคตและ

การควบคุมตนเองของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้ก็พบว่าอยู่ในระดับสูงเช่นกัน ดังนั้นจึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยทั้งสองสูงด้วย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน และความเป็นผู้นำ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสูงที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจจริง กับความอดทน แสดงว่าปัจจัยภายในที่แสดงถึงความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ทุกปัจจัยนั้นมีความสัมพันธ์กัน หากปัจจัยตัวใดตัวหนึ่งอยู่ในระดับสูงหรือดี ย่อมหมายความว่าปัจจัยตัวอื่นก็จะอยู่ในระดับสูงหรือดีด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉัตรชัย สนธิรัตน์ (2551) ที่พบว่า ปัจจัยบางประการซึ่งได้แก่ ความอดทน ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองจำแนกรายด้าน พบว่า ตัวแปรปัจจัยทุกตัวได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน และความเป็นผู้นำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักศึกษาที่สถาบันการศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่ดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัวที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะมุ่งอนาคตและมีการควบคุมตนสูง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม จะเป็นผู้ที่มีการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม มีความรับผิดชอบสูง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง รวมทั้งมีความตั้งใจจริง มีความอดทนและมีความเป็นผู้นำสูง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉัตรชัย สนธิรัตน์ (2551) ที่พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเอง ซึ่งหมายถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาและประพฤติตนได้เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ของสังคม

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองโดยรวม พบว่าตัวแปรปัจจัยทุกตัว ซึ่งได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักศึกษาที่สถาบันการศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่ดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัวที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และมีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนสูง และได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม จะเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองสูง ทั้งนี้เพราะปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านอาจารย์ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยภายในตนเองของนักศึกษา ล้วนมีส่วนในการส่งเสริมและทำให้เกิดวินัยในตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2537;

ปรีชา ธรรมา, 2545) สอดคล้องกับการศึกษาของ ทศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย (2548) พรสิริ มั่นคง (2549) และ ฉัตรชัย สนธิรัตน์ (2551) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และ ลักษณะทางกายภาพของการเรียน

3. คำนำหน้าบทความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยในตนเอง อภิปรายผลดังนี้

นำหน้าบทความสำคัญของปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู พบว่า ส่งผลทางบวกต่อวินัยในตนเองโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนมีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองโดยรวมมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการอบรมเลี้ยงดูตามลำดับ และสามารถทำนายวินัยในตนเองได้ถูกต้องร้อยละ 58.00 ส่วนนำหน้าบทความสำคัญของปัจจัยการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว พบว่า ส่งผลต่อวินัยในตนเองโดยรวม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะวินัยในตนเองนั้นมาจากการควบคุมจากภายในมากกว่าภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของ ออซูเบล (Ausubel, 1968) ที่ว่า วินัยในตนเองมาจากการควบคุมจากทั้งภายในและภายนอก ซึ่งการควบคุมภายใน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู และการควบคุมภายนอกที่เป็น การลงโทษหรือการบังคับ จะช่วยในการปลูกฝังวินัยในตนเองได้น้อย สอดคล้องกับการศึกษาของ จิตตานันท์ ติกุล (2545) พบว่า ความมีวินัยในตนเองได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในตัวบุคคลมากกว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษาของ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และ คณะ (2539) พบว่า ตัวแปรที่สำคัญในการทำนายพฤติกรรมความมีวินัยใน คือ ลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตน ทศนคิตต่อการมีวินัย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การศึกษาของ ชิดกมล สังข์ทอง (2536) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สามารถทำนายความมีวินัยในตนเองได้ดีกว่าการเลี้ยงดูแบบอื่น และตัวแปรที่ศึกษาร่วมกันทำนายวินัยในตนเองได้ถูกต้องร้อยละ 49.67 การศึกษาของ จิราพร อรุณพูลทรัพย์ (2541) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม สามารถร่วมกันทำนายความมีวินัยในตนเองได้ถูกต้องร้อยละ 44.38 และ สอดคล้องกับการศึกษาของ อรรธรณ พานิชปฐมพงศ์ (2542) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จะส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรที่ศึกษาร่วมกันทำนายวินัยในตนเองได้ถูกต้องร้อยละ 65.99

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง การจัดการเรียนการสอน

ของมหาวิทยาลัยและสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอน และคณาจารย์ ควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของนักศึกษา ที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษางานวิจัยซึ่งการมีวินัยในตนเองและส่งเสริมให้วินัยในตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับ ที่เพิ่มมากขึ้นตลอดไป ควรตระหนักในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะระบบการผลิตและปรับปรุงชุดวิชา การจัดส่งเอกสาร ตลอดจนการสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง นักศึกษากับอาจารย์

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้พบปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยในตนเองของนักศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู ดังนั้นมหาวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ได้แก่ บิดามารดา บุตร ตลอดจนสมาชิกในครอบครัวของนักศึกษา ควรหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ กระตุ้นให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะมุ่งอนาคตและมีการควบคุมตนที่ดี ตลอดจนให้การ อบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อกระตุ้น พัฒนา และส่งเสริมให้นักศึกษามีวินัยในตนเอง

2.ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างสาขาวิชาอื่น นอกเหนือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2.2 ควรศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู ที่มีอิทธิพลต่อการมีวินัยในตนเอง